

Şimdilik Benden Bu Kadar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Nisan 2024

Müstesna bir düş gördüm ömrün yarısından sökün eden hayaletlerin hıçkırığına eşlik ettiğim gecenin bir yarısı men ettiğim kadar kötü insanları kendimden ve aşkın muhitinde saklı hayalleri biçtim bir bir içilesi şiirler dizmek adına içtimada imgeler ve saf kan yalnızlığın s/afiyet yüklü bir v/eda içime çektiğim nefesimi tutmakla hayatın tutamağı iken de şiirler sözcükler bazen asi bazen vebalıymışçasına benden uzak duran çivisi çıkmış dünyaya mademki ben de bir çivi çakmalıyım.

Haşmetli bir öğreti babadan yadigâr.

Tozu dumana kattığım gençlik yıllarım aşikâr aşka âşık ve solumda saklı erişemediğim yar.

Bir müzice dilemesem de ansızın hâsıl olan ve kekremsi ışığın ve yalnızlığın sefasını sürdürdüğüm dört duvarda saklı geçse ömür ne ki ne ben ki çağlayan ırmağa aktığım gibi ağlatı değil anlatı değil bir alıntı hiç değil hele ki çalıntı olmayan hayallerim bir dudağı yerde bir dudağı gökte lala dadım adımdan sökün eden dikenlerim.

Arsız bir melekse yakamdan düşmeyen:

Aşkın isinde saklı sisli ve sevdalı şehrin iz düşümü meylettiğim aşkın yüzölçümü saklı iken deryalar misali sığabildiği kadar yüreğime tavaf edilesi bir eksen evrenin iksiri aşkın şerbeti ölümün de hicvi.

Yan bastı öncem.

Çocuksu neşem.

Genç ve diri ve dingin.

Bir de gölgemde saklı iken hayallerim.

Yerin göğün birbirine kavuştuğu hulasası izdihamın naçar kılan sevdası saklı iken de yüreğimde ve işte o

sarnıç ve işte o sarkaç kuyunun dibinde yatan ölü bir taş mecazi bir naaş köpüren ruhumdan kopup da geldi mi dinmeyen yaş.

Atağa kalktığım.

Hicretim hayallerim.

Meczip kimliğim.

Diri bedenim.

Ölümlü bir nefer olsam bile ne ki sönmeyen ferinde umudun ve sevginin.

Hem hem kâğıttan kayıklarım vardı benim:

Neresinden baksan yaş beş ya da yedi.

Yasası evrenin yasın girift sarkacı endamlı bir coşku değmesin de kimsenin bana nazarı.

Güzergâhım.

Girizgâhım.

Günahkârım hem de nasıl bahşedilene duyduğum şükürden ötesi yok iken ölümüne sevip de sevgide sınır tanımadığım ölümlü varlığım ölümsüzlüğü dilediğim ölgün ruhum batağa saplansam bile atağa geçip kendime soyutladığım hayatın lal alfabeti.

Lütfkâr Rabbim başım gözüm üstüne servetim ziynetim sevginin meali tebessüm ektiğim çiçek bahçesi nasıl ki içimde ta derinde saklı ve annemin nefesi ölü nefsimde atıfta bulunduğum kendimi bir ömür ama bir ömür açıklıkla terbiye ettiğim.

Kuram dışıyım hem de nasıl.

Kurada çıkan bir yalnızlıkla hemhal.

Hal ve gidişattan sınıfı geçtiğim.

Sevdiğim kadar sevilmediğim değil mi ki değil umurumda.

Közüm.

Sözüm.

Külüm:

Ben ki ben ki: seyyah bir gülüm.

Rengim pembe.

Dalım dikenli.

Neşreden hayale ve ilham perime duacı.

Kasıtlı kasıtsız sevebildiğim derinlerde yüzdüğüm yüzümün akıyla yaşadığım yağdığım yandığım yağmalandığım kadar Rabbime kavuştuğum ölüm öncesi hüznün ertesi hazanda saklı bir teselli oysaki baharın Nisanın ta kendisi.

Kimyamda saklı coşkum.

Dinmeyen mutum.

Servetim saklı içimde.

Seyyahtan sözcükler dirilen mezar taşım konmuşken de başucuma ve alarmı kurduğum umuda enkaza dönüşsem bile külümden sökün eden fevri benliğim file geçiremediğim hayallerimden fal tuttuğum içtiğim aşkın telvesi içilesi hüznün dilekçesi ucu yanık kelamı yitik selamı gelmeyen dostların yârin tecelli bulduğu rüyalarımında soluksuz mutluluğa koştuğum varsa yoksa hayallerin misafirperveri duygu

yoğunluğunda altıncı duyum iken yazdıklarım ve şiir.
Bir metafor ise ruhumu şenlendiren.
Bir imgeden çıkıp da yola vardığım kendime.
Şiirin diklendiği imgelerin dirilttiği şerh düşülesi evrene şiarım kadar şairliğim de buraya kadar, ey sevgili azizim.
Göğün temennisi iken bulut.
Acını teberrükü iken gözümü diktığım ufuk.
Bir albeni.
Bir coşku.
Bazen hüsrân.
Savruk nazım dinmeyen niyazım eşleştığım ilham.
Sevecen tebessümler bulvarında tek geçtiğim iken aşk aşikâr aşına olduğum duyguların temas ettiği ruhumdan da yok iken ötesi.
Öznemle sadık.
Yüklemim iken emir kipi.
Bense sözcüklerin emir eri.
Yolum uzun ve dünüm yorgun yarına Allah kerim.
İndinde huzurun ihtişamlı duyguların istila ettiği kadar istifa ettiğim umudun iz düşümü yazmakla mütevellit sevgiyle iştigal mazhar olduğum cihan ve de itibar ve ihbar ettiğim kadar içimde dinmek bilmeyen coşkuyu hatırşinas yüreğınse dert görmesın azizim:
Şimdilik benden bu kadar...